

14. Brødre, meget langt herfra.

(Vise af „Festen paa Kenilworth“)

C. E. F. Weyse.

Poco Allegretto.

1. Brø - dre, me - get langther - fra, o - versal - ten Van - de,

rej - ser sig A - me - ri - ka med de gyld - ne Stran - de,

det er der, Fugl Fø - niks bor; Guld og Sølv paa Mar - kengror,

og i Sko - vens Skyg - ge steg - te Du - er byg - ge.

Hvor fry - deligt! Gud, hvordet er - ny - de ligt!

Ska - de, at A - me - ri - ka lig - ge skal saa langt her - fra!

2. Der gaar Solen aldrig ned,
 stegt er hver Kastanje,
 der er alting Kærlighed,
 Kilderne Champagne.
 Gi'er man der sit Hjerte hen,
 faar man straks to, tre igen,
 og paa Mark og Enge
 blomstrer der kun Penge.
 Hvor frydeligt!
 Gud, hvor det er nydeligt!
 Skade, at Amerika
 ligge skal saa langt herfra!

H. C. Andersen.

15. Dagen gaar med raske Fjed.

Andante.

C. E. F. Weyse.

1. Da - gengaar med ra - ske Fjed; Da - gens Børn maa i - le,
 Af - ten - rø - den brin - ger Fred, Nat - tens Stjer - ner Hvi - le.

2. Lykken gækker store, smaa,
 leger med Guldterning;
 lykkeligst at hvile paa
 er fuldendte Gerning.

3. Lidt dog store, mindre smaa
 kan til Gavn fuldbringe;
 Viljen ser vor Herre paa,
 giver Kraften Vinge.

4. Lykkens lunefulde Spil
 leger ej med Sjæle;
 alting føjes, som Gud vil,
 her er trygt at dvæle!

5. Blomst skal bære Frugt engang,
 Høst skal følge Sommer;
 Dag er ej saa travl og lang,
 Aftenstund dog kommer.

6. Lad ved Dag kun op og ned
 Lykkens Terning rulle;
 fandt ved Kvæld kun Sjælen Fred,
 gik det, som det skulde.

B. S. Ingemann.